

אפים על הבינוניים וטורח
בשבילם, לקיים וברחמים גדולים
אקבצך, וכו' יצאו על יד אותו
שנתנה תורה על ידו בשבועות,
שהולך לימין שהינו פסח. באותו
זמן אז ישיר משה, ובספות ויבא
יעקב שלם, שלם בגופו, שלם
בממונו, ומקף בשבעה ענני
כבוד כבראשונה כשיצאו ישראל
ממצרים, לקיים כימי צאתך
מארץ מצרים וגומר.

והרשעים, שהם ערב רב, נאמר
בהם סו"ף פסוק, שהם מזרעו
של עמלק, שנאמר בו ויאמר כי
יד על פס י"ה, והם חמשה מינים:
עמלקים, גבורים, נפילים,
ענקים, רפאים, שכלם מתעלים
ומתגברים על ישראל בגלות. זהו
שכתוב ויגברו המים וירבו מאד
על הארץ. ארבע פעמים כתוב
ויגברו ויגברו, כנגד ארבע גליות,
ועליהם נאמר סו"ף פסוק,
שמפסיק אותם הקדוש ברוך הוא
לסוף הימים מן העולם.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובאותו זמן הקטן יהיה לאלף -
מצד השמאל, והצעיר לגוי עצום
- מצד הימין, אני יהו"ה בעתה
אחישנה - מצד העמוד האמצעי,
ומיד יפסקו העמלקים מן
העולם, והקדוש ברוך הוא ישב
על פסאו, וזהו שופ"ר הול"ף
אתנ"ח יתי"ב, באותו זמן שימחו
עמלקים מן העולם, יהיה הקדוש
ברוך הוא נח מנוחה לישראל
וישב על פסאו, כמו שנאמר בו,
ועתיק הימים יושב, לבושו כשגלג
לכן. לקיים אם יהיו חטאיכם
כשנים כשגלג ילבינו.

דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם
יהיו חטאיכם כשנים כשגלג ילבינו (ישעיה א יח).

על בינוניים, וטורח בגינייהו, לקיימא
וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), וביה
יפקון על ידא דהווא דאתייהיב אורייתא על
ידיה בשבועות, דאזיל לימנא דהיינו פסח,
בהיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובספות
ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה,
שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענני יקר
כגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים,
לקיים כימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה

ז טו).

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף
פסוק, דאינון מזרעא דעמלק
דאתמר ביה (שמות יז טו) ויאמר כי יד על פס
י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים
נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין
ומתגברין על ישראל בגלותא, הדא הוא
דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד על
הארץ, ארבע זמנין פתיב ויגברו ויגברו, לקבל
ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסוק,
דפסיק לון קודשא בריך הוא לסוף יומיא
מעלמא. (דף נה ע"א).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובהווא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב)
מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי
עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה
אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא
ברוך הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר
הול"ף אתנ"ח יתי"ב, בהווא זמנא דיתמחוון
עמלקים מעלמא, יהא קודשא בריך הוא נח
נייחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה

דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם
יהיו חטאיכם כשנים כשגלג ילבינו (ישעיה א יח).

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמְעֵאל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרִסְיִיהָ
 שְׂבִיבִין דִּי נֹר, (ס"א רומי) וּמְאִינוּן
 שְׂבִיבִין דְּכְרִסְיִיהָ אוּקְדוּן כָּל טַעוּן דִּילְהוּן,
 גְּלַגְלוּהֵי נֹר דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מְנִיהָ עֵשׂוֹר גְּלַגְלִין
 מִסְטָרָא דָּאָת י', וְשְׂבִיבִין מִסְטָרָא דָּאָת ה',
 תְּרִין אַתּוּן יתְעָרוּן בְּנוֹרָא לְאוּקְדָא טַעוּן
 דִּלְהוּן, בְּהֵוּא זְמָנָא (ישעיה א לא) וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

בְּהֵוּא זְמָנָא סָלִיק ו' עַל דְּרָגָא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכִפָּא, וְדָא אִיהוּ דְּרָגָא,
 תְּרִי טַעַמִּי, מְאִי תְּרִי טַעַמִּי, אֶלָּא בְּתַר
 דְּסָלִיק לְדְרָגִיָּה יִימַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מִפְּקוּדִין
 דְּעֵשׂוֹ דְּכָלִּילֵן בְּה' דְּאַבְרָהָם, דְּכָלִּיל רַמ"ח
 פְּקוּדִין, דְּבְהוּן אֶתְקַרֵּיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקַרְבָּנָא
 דָּא אִיהוּ קָרִיבֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתֵיהָ.

בְּכָר אֶתֶר וְאֶתֶר (נ"א אבֵר וְאֶבֶר) קָרִיבֵי י"ה, ה'
 חֲמִשָּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף
 הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאלָא דְתַמָּן לְכָא יִטוּל
 נוֹקְמִין מְאוּמִין דְּעַלְמָא, וְרָזָא דְמָלָה (ישעיה
 סג) כִּי יוֹם נֶגַם בְּלַבִּי, וְדָא אֶתְפְּלִילֵן בְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצַעִיתָא, דְּפְקוּדִין דְּעֵשׂוֹ אֶתְיִיְהִיבֵי
 מִימִינָא, וּפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמַאלָא,
 וְאַלִּין אִינוּן תְּרִי טַעַמִּי, וּפְקוּדִין דְּעֵשׂוֹ
 אִינוּן מְאַכְלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּפְקוּדִין
 דְּלֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה לְסַמְא"ל לְמָאן דְּעֵבֶר
 עֲלִיָּהוּ.

(ואלן הוה קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עֵשׂוֹ
 לְיִצְחָק וְאָמַר לִיָּה יֶקֶם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד
 בְּנוֹ (בראשית כז לא), וְסַמְא"ל בְּגִינֵיָּהוּ הוּהוּ אֶקְדִּים
 (נ"א קריב) לְשְׂמַאלָא, לְאַטְעָמָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

וְלִגְבֵי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמְעֵאל כְּתוּב,
 כְּסֹאוֹתָיו שְׂבִיבֵי אֵשׁ, (רומי)
 וּמְאוּתָם שְׂבִיבֵים שֶׁל כְּסֹאוֹ
 יִשְׂרָפוּ כָּל גְּלוּלֵיהֶם, גְּלַגְלֵי אֵשׁ
 בּוֹעֲרָת, שִׁיּוּרִים מִמֶּנּוּ עֲשֶׂה
 גְּלַגְלִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
 וְשְׂבִיבֵים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ה', שְׁתֵּי
 אוֹתוֹת יתְעוֹרְרוּ כַּאֲשֶׁר לְשֶׁרֶף אֶת
 גְּלוּלֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה ו' עַל דְּרָגָתוֹ
 שְׁהִיא שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכִפָּא, וְזוּהִי
 דְּרָגָא, תְּרִי טַעַמִּי, מַה זֶה תְּרִי
 טַעַמִּי? אֶלָּא אַחַר שְׁעוֹלָה
 לְדְרָגָתוֹ, יֹאמַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מִמְצוֹת
 עֵשׂוֹ שְׁפִלוֹת בְּה' שֶׁל אַבְרָהָם,
 שְׁפִלוֹל רַמ"ח מְצוֹת שְׂבָהֶם
 מִתְקַרְבֵּת ה' אֶל ו', וְקַרְבָּן זֶה הוּא
 קָרוֹב שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתּוֹ.

בְּכָר מְקוּם וּמְקוּם (איבֵר ואיבֵר)
 קָרוֹב שֶׁל י"ה, ה' חֲמִשָּׁת אֲלָפִים
 לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף הַשְּׁשִׁי
 בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאל, שְׁשֵׁם הַלֵּב,
 יִטַל נְקֻמוֹת מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְסוּד
 הַדָּבָר - כִּי יוֹם נֶגַם בְּלַבִּי, וְדָא
 נְכַלְלִים בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׂמֻצוֹת עֵשׂוֹ נִתְּנוּ מִימִין,
 וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמַאל, וְאַלוֹ
 הֵם תְּרִי טַעַמִּי, וּמְצוֹת עֵשׂוֹ הֵן
 מְאַכְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה
 לְסַמְא"ל מִי שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם.

(ואלו היה מקריב) (מקדים) (ובאלו מתקרב)
 עֵשׂוֹ לְיִצְחָק, וְאָמַר לוֹ יֶקֶם אָבִי
 וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ, וְסַמְא"ל בְּגִלְלֵם
 הָיָה מְקַדֵּים (מקריב) לְשְׂמַאל,
 לְהַטְעִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִחֲטָאֵי בְּנָיו, שֶׁהֵם מְאַכְלִים
 מְרִים, שְׂבִשְׂבִילֵם נֹאמַר וְאֵת עֵשׂוֹ
 שְׂנֵאתִי. מִהַעַמּוּד הָאֲמַצְעִי מִשֵּׁם

הוּא מְחוּבֵּין דְּבְנוֹי דְּאִינוּן מְאַכְלִין מְרִירָן, דְּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת